

Motion 1:1 - fördelning av pensionspengar

Enligt information från Polisförbundet centralt så ska man avveckla vår pensionsfond, för att sedan fördela pengarna individuellt genom extra insättning i Kåpan Extra. Man har gått ut med information om att dessa pengar endast ska betalas ut till poliser äldre än 45 år.

En 45-åring ska få 6 000 kr insatta sedan ska beloppet öka med 6 000 kr/år upp till 55 år. De över 55 ska få 67 000 kr insatta.

Jag ifrågasätter om detta kan vara riktigt.

Därför vill jag att Förbundsområde i Stockholms län verkar för

Att juridisk expertis anlitas som kan kontrollera ifall Polisförbundets styrelse och Karlens agerande är giltigt.

Thomas Hedlin
PF Birger Jarl

Styrelsens yttrande över motion 1:1:

Styrelsen föreslår vid en positiv behandling av motionen att vidarebefordra den till dess rätta forum nämligen Polisförbundets Representantskap, för att där slutligen avgöras av de samlade ombuden.

Styrelsen föreslår stämman

att bifalla motionen.

Motion 1:2 - Sammankalla extra representantskap

Med tanke på det senast tecknade avtal vårt centrala förbund slutit anser jag vår ordförande Jan Karlsen inte längre har medlemmarnas förtroende.

Därför vill jag att förbundsområde Stockholms län ska verka för

Att ett extra representantskap sammankallas

Att man förklarar sitt misstroende mot Karlsen

Thomas Hedlin

PF Birger Jarl

Styrelsens yttrande över motion 1:2:

I motionens första att-sats uttrycks en åtgärd som är reglerad i förbundsstadgarna, § 7.1. Hela stadgan finns som bilaga till materialet, men vi väljer för enkelhetens skull att här citera den del som rör inkallande av extra sammanträde:

*"Extra sammanträde **inkallas av förbundsstyrelsen eller när minst en tredjedel av ledamöterna så begär.** Extra sammanträde kan endast behandla den eller de frågor det inkallats för."*

Till år 2002 reglerades frågan om att sammankalla en extra kongress i dåvarande § 11.3:

"Extra kongress sammanträder för behandling av ärende av så stor vikt och av så brådskande natur, att ordinarie kongress¹ inte kan avvaktas. Beslut om inkallande av extra kongress fattas av förbundsstyrelsen, förbundsrådet och revisorerna gemensamt. Beslut skall biträdas av minst tre fjärdedelar av det sammansatta beslutsorganets² totala antal ledamöter."

Det finns idag inget organ som motsvarar dåtidens särskilda beslutsorgan. För att få saken ordentligt belyst inför stämmans beslut i frågan, har vi kontaktat en ombudsman på kansliet och förbundets revisorer³.

Såvitt vi har funnit finns det ingen möjlighet för oss, eller för något annat förbundsområde, att sammankalla ett extra sammanträde med Representantskapet, eftersom det endast är förbundsstyrelsen som kan göra det. Vidare är det ju redan så att det är förbundsstyrelsen som beslutar mellan Representantskapets årliga sammanträde, som hålls i september. Det känns meningslöst att be dem sammankalla ett extra sammanträde innan dess, särskilt som ärendet för det extra sammanträdet rör misstroende mot deras ordförande.

Enligt våra efterforskningar skiljer vi oss som förbund från andra fackförbund på den här punkten. De flesta⁴ TCO-förbunden tillåter andra än sin förbundsstyrelse att kalla sina resp. högsta beslutande organ till extra sammanträde.

Styrelsen föreslår stämman

att   anse motionen besvarad.

---

¹ Ordinarie kongress hölls vart fjärde år och ersattes 2003 av Representantskapet.

² Det särskilda beslutsorganet bestod av upp till 56 olika ledamöter (9 fr. förbundsstyrelsen + 2 revisorer + 45 förbundsrådet) och med alla närvarade krävdes det minst 42 röster för att inkalla en extra kongress.

³ Svaren i tolkningsfrågan bifogas på nästa uppslag (sidorna 72 och 73).

⁴ Det är Polisförbundet avviker.

Styrelsen i polisfacket i Stockholms län har vänt sig till förbundets revisorer och bett om en tolkning. De har svarat att förbundsstyrelsen tolkar stadgarna. Förbundsstyrelsen har formellt meddelat att meningen ”Extra sammanträde inkallas av förbundsstyrelsen eller när minst en tredjedel av ledamöterna så begär.” ska tolkas så att en tredjedel av förbundsstyrelsens ledamöter avses.

Motion 1:3 - Miljöpolicy

Facklig verksamhet är till sin natur inte särskilt påverkande på miljön. Det finns dock ett område i den fackliga verksamheten som har en stark direkt miljöpåverkan, nämligen resorna. Särskilt om dessa görs enskilt med bil eller med flyg. Räknat per personkilometer är flygresor det allra mest klimatpåverkande färd sättet.

Resorna är till en del nödvändiga för att ta del av möten, utbildningar och konferenser. Men många gånger arrangeras dessa aktiviteter slentrianmässigt så att deltagarna måste sammanstråla på samma tid och plats. Med modern teknik är inte detta längre nödvändigt utan kan t.ex. ersättas med e-post, s.k. communitys, chatsidor, webbkameror, TV- och telekonferenser.

I de fall resor bedöms som nödvändiga bör de genomföras med kollektivtrafik eller genom samåkning. Resmålen bör förläggas så att de kan nås med tåg eller buss. Förutom resorna kan något göras genom att välja el-snåla apparater, belysning och dyl. En tydlig signal om miljötänkande kan t.ex. vara att inte erbjuda bordsvatten på flaska. Exempelen är några förslag på områden där miljötänkandet kan utvecklas – det finns säkert fler.

En positiv bieffekt kommer också att bli att omkostnaderna för den fackliga verksamheten kan minska.

Chefsföreningen föreslår därför

Att Förbundsområdet utarbetar en bindande miljöpolicy och utser en ansvarig inom styrelsen för uppföljning av denna. Uppföljningen av miljöpolicyn presenteras årligen i verksamhetsberättelsen.

Styrelsens yttrande över motion 1:3:

Motionären har ett mycket gott syfte med motionen. Det går att se över miljöpåverkan inom alla områden, även det fackliga. Strävan att resa miljövänligt borde ligga i allas intresse, men att låsa upp resorna i en specifik policy kan bli svårt. Polismyndigheten har en miljöpolicy och det är lämpligt att följa den så långt det är möjligt även i den fackliga verksamheten.

Styrelsen ser inget hinder i att föreningarna själva utser en som är ansvarig och som bevakar föreningens miljöarbete.

Styrelsen föreslår stämman besluta

att   anse motionen besvarad.

Motion 4:1 - Klädbidrag för civil spaning i yttre tjänst

I det yttre spaningsarbetet ingår det att röra sig och ingripa i alla olika typer av miljöer och överallt förväntas man passa in. I arbetet ingår det också att bära vapen, pepparspray, ASP-batong och radioutrustning mm. Detta skall också bäras dolt. Av detta kan man förstå att valet av kläder blir synnerligen viktigt.

Kläderna får inte sticka ut med vare sig färg eller mönster. Kläderna måste anpassas i storlek och form för att kunna bära all utrustning dolt. Kläderna skall kunna bäras på "finare" miljöer som även på en "gatunivå". Detta innebär att klädbyten ibland måste ske under arbetspassen. Vid dom tillfällen ingripanden och husrannsakingar görs så exponeras man för miljöer och ibland våld så kläderna man bär har karaktären av "skyddskläder".

All klädinköp görs av individen själv och det utgår i dag ingen som helst ersättning för detta. Nu när polisuniformen har varit fri under ett tag så anser jag att det inte är mer än rimligt att det utgår ersättning för den merkostnad för poliser, som arbetar i yttre civil spaning, för kläder vi inhandlar för arbetsbruk.

Jag yrkar därför att stämman beslutar

Att förbundsområdesstyrelsen ska verka för att klädbidrag till poliser i yttre spaningstjänst införs.

Maarika Emmesjö
Länspolisföreningen

Styrelsens yttrande över motion 4:1:

Till Polisförbundets kongress i november 2002 inkom en motion (B 19) med liknande innehåll. Dåvarande avdelningsstyrelsens yttrande till kongressen, var att tillstyrka motionen.

Vi har de senaste två lönerörelserna 2002-2004 och 2004-2007 försökt lösa frågan utan att lyckas. Arbetsgivarens motvilja till att införa ett klädesbidrag eller ett funktionstillägg har handlat om att man inte vill vara den första myndigheten att införa ett sådant tillägg. Nu när förhandlingsordningen är tillbaka på nivån mellan förbundsstyrelsen och Rikspolisstyrelsen kanske förutsättningarna att lyckas är större?

Om stämman bifaller motionen kommer den att skickas till Representantskapet.

Styrelsen föreslår stämman besluta

att   bifalla motionen.

Motion 5:1 – omplaceringar och rörlighetsavtal

En oroande utveckling har konstaterats när det gäller arbetsgivarens enastående initiativförmåga att omplacera personal som råkat i trubbel av olika anledningar. Istället för att hjälpa den som har problem lägger man lök på laxen genom en tvångsförflyttning till någon annan enhet. Detta innebär också ofta ekonomiska förluster.

Skälet till detta verkar inte vara något annat än att man vill visa handlingskraft inför mass-media. Tongångarna går i stil med:

Ja den där kan vi ju inte ha i yttre tjänst utan han/hon är flyttade till en utredningstjänst där de inte kan göra någon skada.

Det borde låta så här:

Vi litar på vår personal och de är oskyldiga tills annat har bevisats och de gör ett utmärkt jobb på sin befattning och kommer att fortsätta med oförändrade arbetsuppgifter.

Det finns inte så mycket att fackligt sätta emot om arbetsgivaren vill flytta på sin personal. I princip så kan vi åläggas att arbeta var som helst i myndigheten. Möjligheterna till att tvångsförflyttas är obegränsade. Att ges möjlighet att flytta på frivillig basis är omöjligt. Visst är det motsägelsefullt.

Vi måste arbeta på att få en annan inställning hos arbetsgivaren. De har producerat ett förslag till handläggning av ärenden som kallas Etik och Praktik. Där nämns inte omplacering som det första bland vidtagna åtgärder. Det är ett steg i rätt riktning.

Vi kan dock inte luta oss tillbaka. Frågan om ofrivillig samt den frivilliga rörligheten hänger ihop och den fackliga organisationen har inte fått arbetsgivaren att lösa dessa problem.

Jag föreslår att förbundsområdesstyrelsen får stämmans uppdrag

Att verka för en minimering av omplaceringar mot de anställdas vilja.

Att verka för upprättande av ett rörlighetsavtal.

Arne Wörn

❖ *Tunnelbanepolisens fackliga sektion och Länspolisföreningen tillstyrker motionen.*

Styrelsens yttrande över motion 5:1:

Motionären berör ett av den fackliga organisationens viktigaste ämnen, personalpolitiken.

Utöver de lagregler som riksdagen satt upp för staten som arbetsgivare, så har vi haft ett avtal vid polismyndigheten som reglerat hur tillsättningar skulle hanteras. Detta sades upp av förre myndighetschefen när han hade en dålig dag för tio år sedan. Vi har sedan dess kämpat med att få tillbaka ett avtal eller medverka till en policy, alternativt riktlinjer för dessa viktiga frågor. Så sent som nu i februari har arbetsgivaren ställt upp på att bilda en partsammansatt grupp som ånyo ska se över rörlighetsfrågorna.

I de fall arbetsgivaren vill *omplacera en anställd* som inte är vår medlem så må de göra detta, eftersom vi i normalfallet endast informeras om det och inte har lagstöd för att påkalla förhandling i ett sådant ärende.

Styrelsen föreslår stämman besluta

att anse motionens första att-sats besvarad,

att bifalla motionens andra att-sats.

Motion 6:1 - Utrustning i rött läge

I och med införandet av SPT-taktiken har fordonen som är avsedda för detta utvecklats en del. Tyvärr är det dock fortfarande en halvmesyr och själva basen för att man skall kunna göra något är personalens uthållighet, som vid varje kommendering sätts på hårda prov: Tung utrustning, dåligt med vätska, dåligt med mat, vid kall väderlek kallt i bussarna och vid varm väderlek hett i bussarna. Ja, listan kan göras lång. Dessa problem är inte lösta och faktum kvarstår att bussarna inte är så stryktåliga som RPS vill ge sken av.

Det största problemet som inte är löst är vad man ska göra när personalen inte orkar hålla på längre och reserverna är uttömda. Det kan gå ganska fort om man som till exempel i Salem skall kuta runt i mörker i en skog och leta efter demonstranter eller om man i ett tänkt scenario utsätts för attacker som är mer våldsamma och bättre organiserade än vad vi ännu har sett. Det finns helt enkelt inget ytterligare att ta till förutom tjänstevapnet. Våra danska kolleger som inspirerat till SPT-taktiken använder mängder med gatutårgas i dessa sammanhang och i världen i övrigt har man massor med olika tekniska hjälpmedel och kan sätta in mycket stora styrkor.

Vi har ett relativt litet antal poliser som förutsätts kunna springa runt i evighet med 30 kg extra belastning och fordon, som den som är det minsta bekant med bilar kan slå ut på fem sekunder. Vid ett stopp kommer föraren att sitta väldigt illa till och kommer att få svårt att lämna fordonet.

Nu kommer vi inte att föreslå inköp av någon vattenkanon utan vill med denna motion initiera att man börjar fundera över vad ett kravallfordon skall tåla och göra med en folkmassa utan att personalen skall behöva utsättas för fara och anstränga sig till utmattningens gräns.

Här kommer det naturligtvis att finnas massor av ideer och goda synpunkter från en stor del av personalen som har varit inblandad i liknande händelser.

Låt oss titta på några grunder: Det måste vara omöjligt att enkelt komma åt vitala tekniska detaljer på fordonet. Fyrhjulsdrift och stora däck som är omöjliga att sabotera och ger god framkomlighet i terräng och över hinder. Lucka i golvet som en flyktväg och för utläggning av olika former av gatustridsmedel. Galler för fönstren och dessutom relativt små fönster. Luckor i sidorna för att kunna försvara fordonet. Fasta och rörligt monterade munstycken för att försvara fordonet och eliminera de som försöker lägga sig framför samt för att sanera fordonet från färgangrepp. Tjockare plåt än vanlig bilplåt är nödvändig. Karossen skall inte kunna öppnas med en plåtsax eller tigersåg som idag. Taklucka för att bemöta angrepp och ge till exempel AC möjligheter till taktiska överblickar.

Det är viktigt att debatten om fordonen och tekniska hjälpmedel samt om vad vi skall göra inte stannar av och att vi blir sittande med dessa halvmesyryr till insatsfordon som RPS tagit fram på egen hand samt att vi inte har något annat än skjutvapen att ta till om batong och pepparspray inte räcker till i rött läge. Målsättningen var naturligtvis att det skulle bli billigt. Personalen har man som vanligt inte tänkt på och de fackliga kontakterna inskränker sig som vanligt till någon på förbundet som inte har en aning om problematiken.

En liknade motion kommer också att skickas in till förbundets representantskap.

Vi föreslår:

- Att förbundsområdesstyrelsen i alla upptänkliga sammanhang skall verka i motionens anda för att påverka politiker, press, RPS och förbundet.
- Att det startas en arbetsgrupp med uppgift att kanalisera personalens uppfattningar om hur problematiken skall lösas och skapa kravspecifikationer för ett kravallfordon som håller måttet samt gatustridsvapen som inte nödvändigtvis innebär att man svårt skadar eller tar livet av motståndarna.

Arne Wärn & Robert Sollare

❖ *Tunnelbanepolisens fackliga sektion och Länspolisföreningen tillstyrker motionen.*

Styrelsens yttrande över motion 6:1:

Vid kommenderingar där den särskilda polistaktiken (SPT) tillämpas, förekommer oftast de tuffaste arbetsmiljöer vi poliser har att hantera.

Utöver de våldsamma situationer som då uppstår är - såsom motionärerna anser - den fysiska arbetsmiljön inte den optimala; med tung personlig skyddsutrustning, underdimensionerad kapacitet på de taktiska fordonen i mer än en bemärkelse, samt ofta svårigheter att tillgå mat, vätska, toalett etc. under långa arbetspass.

SPT:n är ett nationellt koncept som tagits fram och beslutas om av Rikspolisstyrelsen (RPS). Det är ingen ordning vi kan förändra, eftersom vi enbart har mandat att verka gentemot Stockholmsmyndigheten. En ordning som även gör oss ofta frustrerade; centraliserad makt trycker ut beslut till en verksamhet som vi undrar om den har tillräcklig kännedom om?

De 21 polismyndigheterna står för arbetsmiljöansvaret, men kan ofta inte besluta om ändrade åtgärder. Den makten besitter RPS.

När vi påpekar krav på förändring till myndigheten, hänvisar myndigheten till RPS. Dit har vi från Stockholms län inte direkttillträde. RPS pekar tillbaka med hela handen, gör som vi redan har beslutat. Våra påverkanskanaler går via myndigheten och Polisförbundet centralt och vi nyttjar redan idag både de formella och de informella vägar vi har för att påverka SPT-frågorna.

När vi jobbar för en förändring utgår vi från problemet personalen upplever och att problemet ska lösas för att uppnå en fullgod arbetsmiljö. Om just kravallfordon är den lösning som bäst lever upp till en drägligare arbetsmiljö för våra medelmmar under långa kommenderingar och i ett s.k. rött läge, är inget svar vi vill låsa oss vid nu.

Med anledning av att det är stora problem med att jobba i de taktiska fordon som idag ingår i taktiken, bl.a. pga. Ett underdimensionerat AC-system, driver vi frågan om förbättring av dessa fordon. Efter att ha försökt samverka med myndigheten och kommunicera med RPS tvingades vi gå till Arbetsmiljöverket med anmälan enligt arbetsmiljölagen (6:6a). De har beslutat om ett föreläggande att göra riskbedömning av de fyra olika taktiska fordonen, bl.a. det säkrade fordonet som är under produktion och som ska användas vid ett rött läge inom taktiken.

Den riskbedömningen kommer att göras nu under våren tillsammans med skyddsorganisationen och kollegor som jobbar inom taktiken.

RPS ser i nuläget över användandet av gas som vapen utomhus vid ett rött läge och beslut är ännu inte fattat.

RPS håller även på att bygga upp en ny rådgivande organisation⁵, för bättre förankring hos olika användargrupper inför framtagning av nya arbetsmetoder och ny utrustning t.ex. genom gedigna bärprov, innan nyheterna tas i bruk. SPT: n ingår sedan nyligen i denna organisation och där har vi facklig representation. Exakt hur förankringssystemet kommer att vara uppbyggt är ännu inte helt fastlagt.

---

⁵ Den beskrevs under Arbetsmiljö (sidan 32).

Styrelsen föreslår stämman

att avslå motionen